

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:
 в Австрії:
 на цілий рік . . . . 20 кор
 на пів року . . . . 10 кор
 на чверть року . . . . 5 кор
 на місяць . . . . 1-70 кор
 За границею
 на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Подвійне число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.
 Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хоруничини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.
 Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламані неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Положенє в Росії.

(X) Великі морози в східній Азії спинили були на якийсь час діланя як російських так і японських військ. Відлига, яка останніми часами настала, додала Японцям відваги розпочати наново зачіпний бій проти російських військ, а після найновіших вістий повело ся їм здобути «гору Березнев» (неозначену на картах), що має бути тотожна з Путилівською горою. Окрім того удало ся Японцям значно помножити свої сили, так що тепер мають они велику перевагу над армією Куропаткіна, серед котрої наслідком внутрішніх подій в Росії значно ослабла карність, а наслідком залізничних страйків не можна доставити помічних військ як і поживи з царства на боевище. Тим способом опинив ся Куропаткін знов у вельми скрутнім положеню, а вісти, які мимо цензурних окравок доходять з російського царства, показують, що розлад не лише не зменшив ся, але навпаки зростає з кожним днем. Зелізничні шляхи, котрі лучать російське царство із далеким сходом, zagrożені страйками, котрі розпростерли ся вже і на південну Росію, а на Кавказі вибухла добре приготовлена революція вірменська і викликала також заворушення серед Афганів. В Баку, в Батумі і в Тифлісі відбуває ся справдешня різня, на улицах точать ся справдешні битви, уллиці завалені стосами трупів, котрих упрятанем ніхто не турбує ся, а правительственні круги там зовсім безсилні.

Окрім того і у внутрі царства не устает зворушенє. Не тільки залізничні урядники, але навіть поліція починає страйкувати, а мійска управа Москви, се-

го давного осередка самодержавя, вислала адресу до царя, в котрій указує на петербурську криваву неділю, убиство Сергія і події на далекім сході, та домагає ся поправки сучасних неможливих відносин і нової розвязки запутаного положеня, а одиноким способом сеї розвязки уважає покликанє представників усіх верств суспільних на нараду, щоби завести повний лад в державі.

Окрім усього того наспіли тривожні вісти, які викликали велике занепокоєнє в Царскім Селі. Безвастанно попадають ся там в царській палаті листи з погрозами проти царя і членів царської семі, так що скріплено значно сторожу і цареві не легко навіть вийти на прохід до замкненого городу. Звіщають також, що відкрито тайну змову, яка мала метою з підмогою воздушного баллона кинути динамітові бомби на царську палату і так під розвалинами єї погребати всю царську родину. Хоч виконанє такого заміру при винаходчивости таких людей як убійник Сипягіна др. Герсуні і єго ученики не є річчю неможливою, хоч умієність атентатів доведена тепер до великої досконалости, то всеж можна єї вісти уважати пересадними, але они таки ціхують сучасне там положенє. Так само мали відкрити новий атентат на в. кн. Володимира. Все те показує, як грізне є сучасне положенє в Росії і як трудно буде там вивести якийсь лад.

Церковна крамниця в Угерску.

Поучаючий і заохочуючий примір подав о. Лев Горалевич, парох Угерска не тільки осно-

ванєм і звірцевим веденєм «Церковної крамниці» але і тим, що висліді того підприємства подав до загальної відомости, приславши основний звіт до редакції «Економіста». Такого почутя горожанського обовязку у нас подибати порідко. Звіт звучить:

Від 1. січня 1899 року, отже 6 літ, існує заложена мною в Угерску «Церковна Крамниця», з котрої чистий дохід призначений на будову нової мурованої церкви. Крамниця при моїх великих трудах, заходах розвиваєсь дуже добре, бо зараз в другім році існуваня убила дві жидівські багаті крамниці в селі! Вложено в ту крамницю 264 корони, а нині має она книжку ошадности в касі в Стрию на квоту 3354 корон. Оборот в 1903 році виносив 28.000 корон.

Через цілий час існуваня крамниці побирало ся завжди всі товари, які можна в «Народній Торговлі» дістати, виключно тільки в «Народній Торговлі», а винесе се кількадесят тисяч. Плачено завжди готівкою, а рідко коли уживано конта і то вирівнувано єго до двох тижнів.

Много труда коштувало, заки прихожани переконались і набрали довіря до «Народної Торговлі». Стрийські гуртівники уживали різних штучок, підступів; підкуплювали і деморалізували крамарів і комітетових, щоби відвернути їх від «Народної Торговлі», але се їм ніколи не вдалось.

Коли сусідні громади довідались о розвою нашої крамниці, почали навідуватись громадно до мене. Завдяки моїм поученям, заохотам і переконуваням, по читальнях «Просвіти» засновались слідуєчі крамниці в стрийскім повіті (читальняні, братекі або церковні): в Добрявах, Кавску, Тейсарові, Кавчім Куті, Лукавици Вишківій, ба навіть з сусідного повіту дрогобицького, з Більча, приїздили до мене делегати громади і заложили врешті читальняну крамницю.

ДИКА ЗВІРИНА (Freiwild).

Штука в 3 актах Арт. Шніцлера.
 Перевів для рускої сцени Йосиф Стадник.

(Конець).

Вихід 9-тий.

ШНАЙДЕР, АННА (входить поспішно).

ДИРЕКТОР (заступає їй дорогу). А, панна Рідель! (здіймає капелюх, кланяє ся).

АННА (холодно). Перепрашаю!.. (хоче іти далше) мушу забрати ще кілька дрібниць з моєї гардероби.

ДИРЕКТОР. Пощо маєте забирати. Я не мав наміру зривати нашої умови.

АННА (по короткім погляді). О скільки знаю, она уже зірвана!

ДИРЕКТОР. Алеж ні, прошу пані! Ви остаете ся у нас. А навіть можу вам жертвувати цілу гажу!

АННА (сміючись). Прашаю вас!

ДИРЕКТОР. Не робіть же дурниць. Може гажа видає ся за мала? Вкінци я можу вам підвишити єї на 160, 180, 200 марок, хотяй знаю, що така мала квота нічо у вас не значить.

АННА. Ви є! (з погордою). Ах!.. (хоче відійти).

ДИРЕКТОР. Чейже ви, пані, не гадаєте на серво! Тепер, коли ви викликали загальну цікавість, — треба вихіснувати сю хвилю!

АННА. Прошу мене не задержувати!..

ДИРЕКТОР. Який у вас погляд! Ах, панно Рідель, чи тямите той вечер, коли ви перший раз прийшли до моєї канцелярії?..

АННА (сильно). Так, тямлю. Але і ви певно ніколи не забудете!..

ДИРЕКТОР. Ох!.. Що ви маєте темперамент, се правда! Однак я бажав би, щоби ви єго супроти мене лише вихіснували!

АННА. Скажіть ви мені, чого вам від мене треба?

ДИРЕКТОР (нагло). Ага, правда! Нагадав! Якто усе тепер складає ся на вашу користь! (вишмає карту). Ще вчера повідомив мене пан комісар области гр. Альбрехтсберга, що задумує устроїти вечер для пань з театру. В тій ціли прислав мені спис усіх тих пань, котрі бажав запросити. Між ними єсть і ваше прізвище два рази підчеркнене! Вважають пані?.. Ви тільки одні два рази підчеркнені!..

АННА. Шож мене ваш комісар обходить?.. Дайте мені спокій!.. (спостерігає Павла, котрий надходить повільним кроком з противного боку). Ах! (біжить на зустріч єму).

ДИРЕКТОР. Панно Рідель!.. (глядиць за нею, отісля входить до театру).

Вихід 10-тий.

ПАВЛО, АННА.

ПАВЛО. Як раз ішов я до тебе. Шож, усе вже готове?

АННА. Усе. Їдьмо!

ПАВЛО. Лишиш отже усі річі? чи може мавш замір повернути єще сюди?

АННА. Се полагодять тоті, у котрих я мешкала. Ми передусім хочемо бути звідси далеко.. правда?.. Земля палить ся мені під ногами! Тож ходім уже, ходім!..

ПАВЛО. Так ходім! (іде поволі).

АННА. Чогож ти ще важив ся? (нагло). Що се? Чого ще хотів від тебе той чоловік?

ПАВЛО. Нічого, нічого!

АННА. Алеж се неможливе. Ти такий змінений! Що стало ся? Чого они від тебе хотіли?

ПАВЛО. Нічо не змінило ся, але я.. не можу з тобою їхати.. не сьогодні.. сьогодні не можу!

АННА. Отжеж намовили тебе до того?

ПАВЛО. Ні!

АННА. Чомуж отже не хочеш? Так шож тебе тут ще задержує. если не того?..

ПАВЛО. Прошу тебе, заспокій ся.. ти в блуді!.. Божуєь тобі, що ти є в блуді. Але не можу звідси відіхати. За кілька даів.. може навіть ще сьогодні прийду за тобою, але тепер мушу остати ся!

АННА. Не розумію!.. ні!.. Нічого не можу зрозуміти. Чи вже не тямив, що було перед двома годинами?.. Ог!.. Не хочу тобі нічого більше нагадувати, тільки те, що ти обіцяв їхати зі мною.. більше нічого я від тебе не жадала.. але.. але жадаю тепер, щоби ти додержав слова і їхав зі мною!..

Комітетових тих крамниць переконавав я завжди, щоби держалась «Народної Торговлі» і з нею в тісній звязи кущецькій оставали, доказуючи на примірах, що многи крамниці рускі, побираючи товари виключно у Жидів, поупадали, а згадані висше крамниці вістають всі в звязи з «Нар. Торговлею».

Дня 15 жовтня 1904 р. отворив я другу крамницю братську в мойй парохії а іменно в громаді Вівня, стрийського повіту і ся нова крамниця побиває, на мій виразний приказ, товари в «Народній Торговлі», хотая инші гуртівники старали ся комітетових до себе затагнути.

Для вибореня прав горожанських для нашого письма жадаю від чужих купців, від котрих мушу побирати товари, яких в «Нар. Тор.» нема (пр. скла, зеліза, блаватів) — фактур, виготовлених в рускій мові, що вже почасти мені удалось.

При нагоді предкладаю біляне церк. крамниці в Угерську з д. 14. XII. 1904:

Активи:	
1. Готівка в склеповій касі	К 2913
2. Книжка оцадн. в Стрию	„ 3420—
3. Вартість товарів дня 14/12 1904	„ 83888
4. Товари уділені на борг	„ 110385
Разом	К 539186

Пасивів в д. 14/12 1904 не мала крамниця ніяких.

Масток крамниці побільшив ся від 9/12 1903 до 14/12 1904 о суму 957 К 21 с яко чистий зиск. Оборот касовий вивосив в р. 1904 суму 28.90542 К, кошти адміністрації 503 К.

Справоздане гульської комісії.

В доповненю того, що ми вчера сказали про вирок «гульської комісії», передамо коротко остаточне справоздане комісії, відчитане на посліднім засіданю в суботу. Справоздане представляє перебіг катастрофи і наводить також випадок з транспортним кораблем «Камчатка», який був одною з побічних причин пригоди в Гуль. Іменно командант «Камчатки» доніс д. 21 жовтня вечером адміралови Рождественському, що его заатакували були зі всіх сторін торпедівці. Рождественський, який міг думати, що буде також заатакований, розказав о год. 1. в ночи збільшити чуйність і приготувати ся на атак торпедівців. В тім розказі, виданім в вованих часах, більшість членів комісії не може доглядіти ся нічого надзвичайного, особливо, що в даних услівях адмірал Рождественський не міг ствердити донесень, які одержав від агентів російського правительства.

Після опису стрічі ескадри з рибацкими кораблями, справоздане виводить: Зі згідних зізнань англійських свідків виходить, що всі ри-

бацкі кораблі мали приписві сигнали. Зелена ракета, яка викликала недовіре на адміральскім кораблі «Суваров», була приписаним сигналом для рибацкої фльоти. «Суваров» доглядівши в віддаленю 20 каблів корабель без світла, признав се підозріним і думав, що се є великий торпедовець. На підставі сих спостережень адмірал Рождественський казав стріляти до сего корабля. Відвічальність за сей акт і за его наслідки більшість комісії приписує адміралови Рождественському.

Майже зараз таки по отвореню огню «Суваров» спостеріг недалечко мале судно, яке розпізнав як рибацкій корабель. Рождественський наказав супротив сего дати сигнал ескадрі, щоби не стріляла до рибацких лодий, а рівночасно отворив огонь з другої сторони на инший корабель, який видав ся ему підозріним. В сей спосіб стріляно на дві сторони. Канонада тревала 10 до 50 минут і вирядила рибакам знатні шкоди. З другої сторони кружляк «Аврора» влучила кілька гарматних набобів.

Більшість членів комісії стверджує брак точки опертя, з якої можна би пізнати, в якій цілі стріляли вовні кораблі; члени комісії признали односторонно, що рибацкі лоди не сповнили жадного ворожого акту. Більшість комісії є думки, що ані межі рибацкими лодями, ані взагалі на місці випадку не було жадного торпедівця, що отже отворене огню Рождественським не було оправдане. Російський заступник в комісії висказує пересвідчене, що як раз підозріні кораблі, які зблизжили ся до ескадри в ворожій намірі, були причиною отвореня огню.

Більшість членів комісії є погляду, що, прийнявши навіть російське, становиско стріляне тервало довше, чім заходила потреба. В кождім разі члени комісії тішат ся, що Рождественський лично від початку до кінця зробив все, щоби перешкодити стріляню до рибацких лодий, яких пізнано як таких. Члени комісії признали односторонно, що по укінченю канонади оставало досить непевности, яка спонукала адмірала Рождественського до дальшої нути без задержаня. Мимо сего більшість комісії висказує жаль, що адмірал, переїздяючи біля Па де Кале не постарав ся о завідомлене властей, щоби поспішили з помічю рибацкій фльотилі.

Вкінці заявляє комісія, що сим вироком нічим не діткнені військова честь і людскі почування адмірала Рождественського і загалом его ескадри.

Кінцеве засідане відбуло ся дуже торжественно під проводом адмірала Фурнієра, який сам відчитав справоздане. Заступник Англії подякував французькому народови за гостинність, а адмірал Шпави іменем адміралів дякував Фурнієрови за провід.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ. При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залоглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

НОВИНИ.

— **Календар.** В середу: руско-кат.: Памфіла; римо-кат.: Альбіна. — В четвер: руско-кат.: Теодора; римо-кат.: Симпліція.

— **В справі конґруи** одержуємо з посольських кругів з Відня отсю замітку: Хоч всі рускі дивенники подали поясненя руских послів в сій справі, в котрих виразно було зазначено, щоби руске духовенство надсилало як найбільше петицій, а в них також подало свої домаганя що до вдів і сиріт по сьвященниках, послугує ся наше духовенство готовими формулярами друкованих петицій, виданими лат. духовенством, де нема ані згадки про вдови і сироти. Є се отже прямим занедбанем своїх інтересів, на котре звертаємо увагу нашого духовенства, котрому вже не трудно було до готової печатної петиції додати від себе одну точку про вдови і сироти.

— **Загальні збори Товариства св. Ап. Павла** відбудуть ся дня 10. марца с. р. в сали засідань Митр. Консисторії. Початок о 10. год. Виділ просить о численну участь. О год. 1/2 9. відправит ся заупокійне богослуженє за померших членів товариства в церкві св. Юра.

— **Духовні вправи (реколекції) для сьвящеників** відбудуть ся в днях 6, 7, 8, 9. і 10. марца с. р. у Львові при ул. Петра Скарги ч. 6. Зголошуватись треба до о. Яр. Левіцкого, пл. св. Юра 5. Ціле удержанє вносить 8 К. Перша наука буде дня 6. марца о 6. год. вечером в згаданім висше домі.

— **Вибори у Львові.** До 1. год. по полудни голосувало в: I салі 670 виборців, в II — 647, в III — 600, в IV — 623, в V — 767, а в VI салі 617. Разом голосувало 3.924 виборців. Перед полуднем звичайно буває мала фреквенція виборців при урнах. Найбільше голосує вечером, а головню урядники.

— **З нотарияльних кругів.** Управитель міністерства судівництва переніс нотарів: Веням. Макс. Райнега з Мельниці до Щирця, Андрея Павлиша з Рожнітова до Добромилля, Якова Білевича з Динова до Мельниці, та іменував нотарями: секретаря суду в Галачі Станіслава Лучаївського для Рожнітова і нот. кандидата у Львові Стан. Піска для Сіняви.

— **З російської України.** «Кієвскіє Отклики» доносять: Дня 22. н. ст. лютого українська інтелігенція м. Одеси вислала на імя предсідателя комісії для перегляду прасових законів, Кобека, телеграму отсего змісту: «Виймові услія встановя малоруского слова і цензурні пута, якими оно звязане, приневолюють нас в інтересах забезпеченя свободи слова, рівноправности і свободи уклинно просити вашу всюдостойність покликати до участи в нараді оборонця справ малоруского слова. Если в нараді беруть участь звісні зі сего ворогованя до всего, що малоруске, жур-

ПАВЛО. Приїду зараз за тобою, і все буде так, як ми умовили ся, тільки...

АННА. Тільки?... тільки?...

ПАВЛО. Ано! Відважили ся грозити мені!... Бачиш тепер, що мушу лишитись.

АННА. Ні, ні, зовсім того не бачу! То люди дурні і підлі... Щож тобі на них залежить? Нехай грозять, нехай цогорджають тобою, нехай, нехай! Чиж тобі се не рівнодушне? Павле, Христа ради, ходи уже! Хто знає, що той чоловік загадав! Бачиш, усе вже так красно ладнало ся для нас, так красно, а тепер малоб усе те розвіялось?... Селиб ти не поїхав зі мною, лишив ся тут, то она, хто знає, що би з тобою зробили.

ПАВЛО. Если би я відїхав, они малиб сатисфакцію, чванячись, що се они прогнали мене звідси!...

Вихід 11-тий.

ПАВЛО, АННА, ВЕЛЬНЕР.

ВЕЛЬНЕР (дуже скоро). В саму пору стрічаю тебе. Ви тепер не можете... ти тепер не можеш їхати на дворець...

ПАВЛО. Не можу?

ВЕЛЬНЕР. Там він єсть!... Певно сподївсь, що ти... одним словом... там же і... Тож прибігаю, щоби тебе перестеречи!

ПАВЛО. Дякую тобі. Панно Ано, їдемо!

АННА. Павле!

ВЕЛЬНЕР (мляко). Роби, як раджу, Павле. Не йди там! Суть инші дороги, якими можете звідси відїхати...

ПАВЛО. Іншими не поїду!

ВЕЛЬНЕР. Пані, станьте мені в помочи. Не допустім до того, щоби він попав ся у руки того божевільного.

ПАВЛО (схватує рукою до кишені). Знайде ся средство до оборони!

ВЕЛЬНЕР (дуже порушений). Вислухай мене спокійно... Панно Рідель... скажу вам, що потреба робити... Хвиля не стоїть... беріть повозку і їдте на другий дворець...

ПАВЛО. Алеж зрозумійте, що не маю охоти бути уважаним за дезертира!

ВЕЛЬНЕР. Що там слово... Тут о діло йде... він тебе гонить, а ти хочеш жити!...

ПАВЛО. Тож все одно, чи знайде мене тут, чи в другім місці!...

АННА. Ах, мій Боже! Щоби то нас вже тут не було!...

ВЕЛЬНЕР. Алеж коли уже відїжджаєш, то не маєш найменшої рації, нарочно попадатись ему в руки.

АННА. Так, так. І ми там не підемо. Павле, Павле!

ПАВЛО (мовчить).

АННА. Таж ти сам сказав, що їдеш зі мною!... Павле!... Чому не відповідаєш?... Чиж уже так скоро перестала я існувати для тебе? Молю тебе, Христа ради!... Павле, Христа ради!... Павле!... І деж усе те, що ти мені недавно говорив?

ПАВЛО. Усе те єсть і було правдою, Ано, моя люба!

АННА. Отже як наше щастє має бути правдою, тож їдмо, мусимо їхати!... (показує на Вельнера). Таж чувш, що він говорить!... Таж сам знаєш!...

ВЕЛЬНЕР. Кожда хвилина надармо переведеного часу збільшає небезпечність!

АННА. Чувш! їдь, їдь зі мною і не дбай про людей (а розумі). Ах, Господи! Що мені робити?... Про все инше думаєш, тільки не про мене!... Всі, котрими ти перед хвилею погордав, суть тепер для тебе важайші, як я! Павле, ходім!... Що нам по них? На що їх тобі?... Таж маєш мене. — Крім мене, не потребуєш нікого більше!... Наколи відїдемо звідси, відїхнемо свободно!... Скажіть, пане докторе, куди маємо їхати?...

ВЕЛЬНЕР. Ах, Господи... куди будь... всюди, де би він не міг вас знайти!...

ПАВЛО (все спокійний). За море? що? І о скільки можна, під чужим прізвищем!... А опісля вишукати якийсь спокійний куточок і там приклонити свою бідну голову!...

ВЕЛЬНЕР. В твоім глузованю є богато правди. Коли хочеш бути спокійним, мусиш перед ним утїкати!

ПАВЛО. Перед ним тільки? Думаю, що і перед другими.

ВЕЛЬНЕР. Ми... се є, тоті другі... не можемо нічого зробити... Не маємо над ним найменшої сили. Доки він сам не зробить чого, і ми не можемо нічого робити. Хочеш отже ждати

налісти Піхно і Суворін, то справедливості жадає, аби в нараді взяли участь також і обронці. Се необхідне також для більшої вартості рішень комісії. Для улекшення вибору ми готові навести вашій всюдостойности назвиска декількох осіб» (Підписи).

Київський генерал-губернатор Н. В. Кляйгельс іменем губернаторів київського, подільського і волинського оголосив обіжник в справі піднесення просвітнього стаю селянства в тих трьох губерніях. В обіжнику стверджує ген. губернатор, що мав нагоду не лише з письмовних звітів, але і лично пересвідчитися про безпримірний стан шкільництва в полуднево-західних губерніях. Поверх 50% дітей в шкільнім віці не ходять до шкіл, так що на 10 мільйонів душ населення всего 359.000 дітей є в школах. До того школи зовсім не відповідають найпростішим вимогам педагогіки і гігієни. В обіжнику звертає ся отже увагу, що правительство підвищить дотацію на шкільництво, але при тім потрібна також поміч самого населення, яке у власнім інтересі повинно закладати курси для безграмотних, бібліотеки і читальні. Обіжник звертає ся з тим зазивом передовсім до інтелігенції. — Російське правительство, як видно, пригадало собі занепад шкільництва аж тоді, коли держава станула на вулкані. Лише пізно, як ніколи. Треба лише додати, що ні школи, ні читальні, ні бібліотеки нічо не допоможуть, поки в них будуть затуманювати українського мужика чужою мовою московскою.

— Звіт «Народної Канцелярії» за IV квартал 1904 доповнить попередні квартално оголошувані звіти і подасть образ діяльності «Народної Канцелярії» за цілий рік 1904, а другий рік ествовання сеї інституції. По конець III кварталу прийшло до «Народної Канцелярії» 2.168 писем; в IV кварталі прийшло 721 писем, разом отже в цілім році було 2.889 писем до поладження (в 1903 році було 2.068 писем, отже число писем збільшило ся о 821). Найбільше писем було в справі зарібкової еміграції і з загального числа писем IV кв. 721 припадає на еміграцію 389; дальше ідуть писема в справі організації 76, народного фонду 74, о правну пораду 28, в справах громадских 23, о оборону в політичних справах 15, в справі економічної організації 14, непошанована рускої мови 12, власної адміністрації 55 і ріжні 30. Коли в 1903 році в IV кв. зменшало ся число майже всіх справ з III кварталом, так в 1904 було зовсім противно, бо число всіх справ збільшило ся. В IV кварталі розіслала «Н. Канцелярія» 2 обіжники, зладила 2 відклики до міністерств: в громадских справах і 9 відкликів до краєвих властей. Інша статистика не надає ся до публичного оголошення. На сей рік Народна Канцелярія не буде дальше інформувати в справі зарібкової еміграції, бо на се основано окреме бюро посередництва для руских робітників в Найберуні (Vermittlungsstelle für ruthen sche Arbeiter in Neubeuern, Oberschlesien); длятого належить почувати всіх охочих до від'їзду, аби звертали ся по інформації, за контрактами і т. д. безпосередно до бюро в Найберуні. Заразом належить почувати парід, аби вибирались цілими родинами т. є муж з жінкою, брат зі

сестрою а не поодинокю; дальше треба научати людей, аби заховували ся в чужім краю поважно і морально, нехай Німці пізнають наш парід яко людей тверезих, працьовитих і господарних. Через те, що Народній Канцелярії відпадуть справи еміграції і зменшить ся число писем, то буде могла тим ревнійше зайняти ся іншими справами а передовсім несенем правної поради та організації політичною і економічною. З причини сподіваного зменшення робіт не буде ся також оголошувати звітів «Народної Канцелярії» квартално, тільки по скінченім році з цілого року разом. Народна Канцелярія мусіла вже винайти собі окремих льокаль, проте і збільшили ся кошти єї удержання (оплата льокалю, світла, услуги, прибори канцелярийні, порто і т. д.) а всі ті кошти мусить вносити Народний Комітет з народного фонду то є з добровільних датків. Однак ті датки не плінуть щедро, як се виказує замкнене рахунків Народного Фонду за р. 1904: А. Приходи: 1. Переноси з 1903 року 561.19 К. 2. Вкладки членські і датки 2.735.95 К. 3. Прихід з марок Н. Фонду 2.151.09 К. 4. Затягнені позички 827.00 К. 5. Приходи з чужих фондів 42.14 К. 6. Ріжні приходи 9.92 К. Дефіцит 337.32 К. Разом 6.664.51 К. Б. Розходи: 1. Кошти адміністрації Народної Канцелярії 743.07 К. 2. Розходи на еміграцію 1.862.54 К. 3. Кошти видавництва, зборів, віч 3.373.46 К. 4. Ріжні видатки (фабриці тютюк і т. д.) 821.44 К. Разом 6.664.51 К. Дефіцит виказаний 337.22 К. До того затягнено позички 827.00 К, чужі фонди 22.14 К, несплачена позичка з року попереднього 437.10 К. Загальний дефіцит 1.443.46 К.

— **Осушене і дренаване землі.** З Відня доносять, що міністерство рільництва годять ся в принципі на передложене краєвого виділу в справі піддержання меліраційних робіт в Галичині, іменю осушеня і дренаваня землі, при помочи безпроцентових позичок. В тій цілі має краєвий виділ в порозуміню із соймам затягнути позичку в загальній сумі п'ять мільйонів корон в протягу 10 літ, почавши від 1907 р., по 500.000 К, а проценти від сеї позички (4%) буде платити міністерство рільництва з державної диспозиційної дотації на дрібні мелірації. За ту суму 5 мільйонів корон можна буде осушити около 25.000 моргів землі. Замітити годить ся, що в Галичині потребує осушеня і дренаваня три мільони моргів землі.

— **Подяка.** Маємо честь зложити щирю подяку високоповажаному Панови д-рови Ярославови Лопатинському, окружному лікарени в Гологорох і композиторови, за ласкавий дарунок нашому товариству власної композиції п'єс. «Возір! гальон на фортеп'ян і концертну оркестру» з призначенем доходу з єї розпродажи на будову нашої сокільнії. Гарзд! — За Старшину «Сокола» у Львові: А. Будзиновский голова. М. Доскош справник.

— **Дрібні вісти.** В «Вікні коло Городенки» отворено новий почтовий уряд на залізничім дворці. — У Львові скочив з III поверха на брук адвокат др. Генрих Готліб і погіб на місці. Др. Готліб мав 63 літ і доконав самубійства наслідком нервозности.

— **З перемискої епархії.** Речинець до руко-

лаганя в єреї установлено на день 14. марця с. р. До дня 1. марця мають кандидати внести поданя заосмотрені в приписані залучники. — До канонічної інституції завізані оо.: Кор. Винницький на Розбір округлий, Алек. Дуркот на Явірки, Філярет Ортинський на Топільницю, Василь Клиш на Сівяву. — Містодеканом канцучкам іменований Алексей Івасівка, парох в Дубні. — Сотрудництва дістали оо.: Іван Грабець в Вороблюку королівскім, Іван Степаняк в Гійчи, Йосиф Кравчук при катедральній церкві в Перемішлі, Іван Урусский в Кракові, Лев Федорович в Старій Соли, Орест Мартинович в Сокалі. — Завідательство в Гордині дістало. Николай Кишакевич. — Правительство продовжило дотацію з фонду рел. на дальший оден рік для сотрудників в Верхраті, Спасові, Вороблюку корол., Гусакові, Ожомлі, Калникові і Липі.

В ячина.

— **Еміграція буковинських Німців-колоністів** приймає все більні розміри. Виселюють ся они до Канади і замітна річ, що іменю самі багаті продають свої посілости. Найбільше колоністів емігрує із серетского повіту, а громада Терешени, що складає ся з 48 німецьких родин, буде імовірно розв'язана, бо майже всі жителі виїмігрували до Америки. Сю масову еміграцію викликали агенти.

— **Як Гапон утікав?** Де тепер о. Гапон перебуває, ніхто здаєсь не знає. По «кровавій неділі» в Петербурзі говорено, що єго арештувала поліція. Пізнійше сю вість заперечено, а парискі двєвники донесли, що о. Гапон був в Женеві, а потім повернув по Парижа і так украв ся перед російскою заграничною поліцією. В Petit Parisien оповідає один з російских літературів, як о. Гапон утікав в єго товаристві. По петербургских подіях дня 22. єчня — пише автор — Гапон зголив бороду і перебраний за мужика поїхав до Кронштаду. На кошти подорожи мали оба 4.000 рублів в золоті, зложені ше передне робітничою партією. Підчас їзди Гапон вдавав п'яного до безтями. Лежав черевом на возі, а кіньми погонив автор сего оповіданя і держав в руках порожню фляшку від горівки. Ся фляшка була для них найліпшим пашпортом. В Кронштаді, куда приїхали о. 2. год. в ночи, поліція не звертала на них бачности. Другого дня вечером змінюючи коні двічі, прибули до Выборга. Там офіцяр жандармерії почав їх переслухувати. Питав остро, куда і пощо їдуть та чи знають Гапона в Петербурзі. Гапон відіграв тут свою роль знаменито. З придурковатим усміхом відповів: «Сего не знаю, але що то є, може королева?... Сердитий офіцяр нагнав обох, відсилаючи їх по московски до чортової мамі. Они довго не надумуючи ся, забрали ся чим скорійше з Выборга до Гельсінгфорсу. Там переночували у одного знакового, а Гапон перебрав ся за шляхтича шведского, а сего товариша за слугу. Звідтам поїхали на англійскім кораблі до до Штокгольму, а опісля до Франції.

— **Палене сьмітя.** Сьмітя, особлнно по великих містах, є дуже небезпечне, бо містить в собі звичайно величезну масу ріжних заразків. Сьмітя звичайно держать по паках дуже довго, аж поки не заїде магістрацкій віз, та не забере, вивозять за місто і засипають ями, баюри і т. д., звідки одначе заразки таки доходять до міста. Отже тепер впали люди на помисл, аби сьмітя відразу палити. Деякі великі міста мають умисно до того вже приладжені машини, у яких палять мійські нечистоти. У Львові дієсь на стару моду і засипує ся сьмітем болота і рови.

— **Сила п'єри а сила чоловіка.** Одна англійска часопись зробила цікавий обрахунок. Паровий корабель «Дайтшлянд», що їздить між Гамбургом а Америкою і нині має найсильнійші зі всіх кораблів машини, витворює за кожді дві третини кільограма спаленого вугля силу одного коня на годину. Колиж за силу одного коня будемо числити силу 14 людей, то покаже ся, що тисяч кільогр. вугля витворює стілько сили, що один чоловік за 6 років, приймивши 3 тисячі годин праці на рік. — Корабель «Дайтшлянд», маючи переілисти 22 морскі милі на годину, потребує сили 35 тисяч коній; коли би отже корабель мав плести з такою самою швидкостю при ужитю людської сили, то треба би було до сего 400 тис., отже близько пів мільона людей. А не узгляднюємо притім вже того, що людей треба змінати, а машини працюють без перестанку, чи в день чи в ночи.

— **Порох на мори.** Опад порошу на море се зовсім не так рідке явище, як би хто думав. Капітан одного американского корабля мав нагоду оглядати і розслідити єго близше. Вітрила корабля задержували порох з повітря і він остаточно надав на поклад. Три рази на день змітали той порох і збирали в посудини. За 90 днів дороги наповнено порохом 25 таких посудин. Звідки походив той порох? У вселенній не міг він находити ся, бо містив багато ростиных і і звіряних частий, що належать до землі. Отже порох мусить находити ся з повітря, хоч єго доси вважали зовсім чистим.

аж до того дійде? Чиж ти не мав ліпшої нагоди пописатись зі своєю відвагою?...

ПАВЛО. Не хочу пописуватись нею; стою тільки при своїм праві, а маю право їхати або остати ся, де мені до вподоби!..

АННА. Ах, мій Боже!... (глянула на ліво і задрожала).

ВЕЛЬНЕР. Що се? (глядишь також і рівночасно виявляє пайвисше зворушенє).

ПАВЛО (глядишь). Ах, скорше, як я ї думав!... (відходить скоро наперед так, що стрічає Кариньского в той час, як він входить з вулички. — Вельнер поспішає за ним).

Вихід 12-тий.

ПАВЛО, ВЕЛЬНЕР, АННА, КАРИНЬСКИЙ опісля РОНШТЕДТ.

КАРИНЬСКИЙ (стає повперек дороги, — живо стоять проти себе і глядять собі в очи).

ПАВЛО (хоче поступити крок наперед).

КАРИНЬСКИЙ. Питаю ся вас в останнє: будете бити ся зі мною?

ПАВЛО (хоче перейти).

КАРИНЬСКИЙ. Питаю вас в останнє: будете бити ся зі мною?

ПАВЛО. Прощу зійти з дороги!

КАРИНЬСКИЙ (натирає на него). Питаю вас в останнє: будете бити ся зі мною?...

ПАВЛО. Прощу мене перепустити!..

КАРИНЬСКИЙ (натирає знов).

ПАВЛО (відштовкує єго і сягає до кишені на грудях).

КАРИНЬСКИЙ (живо витягає револьвер і стріляє).

ПАВЛО (ловить ся за серце — і падаючи).

Підлий!

АННА. Боже!

ВЕЛЬНЕР. Павле, Павле!... (піддержує Павла).

(Люди збігають ся на стріл, — з театру також виходять. Кариньский стоить неповорнуто. Анна, Вельнер при умираючій Павлі).

РОНШТЕДТ (владає). Кариньский!...

(За коном чути голоси: «Зстрілів єго, застрілів єго...»)

РОНШТЕДТ (глибоко зворушений). Кариньский!

КАРИНЬСКИЙ (глядишь перед себе).

РОНШТЕДТ. Отжеж відзискав ти честь?...

АННА (підводиться від Павла і кидаєсь до Кариньского).

РОНШТЕДТ (здержує єї). Позвольте, пані.

Пан Кариньский знає, що тепер єму почати!

КАРИНЬСКИЙ (зрозумів). Знав о тім від давна!

РОНШТЕДТ. Тож ходім! (відходять).

(Збіговиско усуваєсь — тишина).

АННА. Павле мій, Павле!

ВЕЛЬНЕР. Вже вас не почує!

АННА (падає в німій розпучі навколїшки).

ВЕЛЬНЕР. Ходіть звідси! Тут вже не маєт ніякого діла! (сильно). Ходіть!...

АННА (підносить очи від Павла, глядишь перед себе). Куди??...!

Наука, штука, література.

— Науки на місяць май д-ра І. Бартошевського. В числі тих Наук о чеснотах Пр. Д. Марії є також Науки о її страданні, котрі дуже добре надають ся яко Науки о страстях Христових. Ціна 3 К. Набути їх можна в книгарнях львівських — Ставропільській (ул. Руска 3) і ім. Шевченка (ул. Театральна 1), або у автора (Львів ул. Домса 5) також erga intentiones. — В тих книгарнях або у автора можна набути також єго Проповіди недільні (по 4 К). — Проповіди страстні (по зниженій ціні 1 К 40 с). — Проповіди похоронні (по зниж. ціні 4 К). — Проповіди празничні (по 4 К) виключно в згаданих книгарнях.

— Новий український альманах. «Кіев. Отк.» доносять, що через цензуру перейшов і небагом вийде друком новий український альманах п. з. «З потоку життя» під редакцією М. Коцюбинського і М. Чернявського. В альманасі беруть участь писателі: Н. Вербицький, М. Вороний, Г. Григоренко, Б. Грінченко, С. Єфремов, Н. Кибальчич, А. Кримський, І. Левичкий, О. Луцький, П. Мирний, Н. Полтавка, М. Старичкий, Л. Старичка-Черняхівська, Леся Українка, Ів. Франко, А. Чайковський, М. Чернявський і Л. Яновська.

— П. Олександр Мишуга виступає гостинно з великим powodженем в міському театрі в Києві. Оповіді співав в «Гальці» партию Йонка, в якій є незрівняний, і виступить небагом в «Фавсті».

Телеграми

з дня 28. лютого.

Відень Wiener Ztg. оголошує цісарську санкцію закону про контингент рекрутів.

Лондон. З Сіндімент доносять, що управитель російсько-китайського банку в Мукдені одержав поручення приготувати ся до закриття банку. В Мукдені настав несупокій в наслідок приготування залози до покинення міста.

Лондон. Daily Mail доносить, що в Порт-Артурі направлено вже доки. Засоби вугля вистануть до літа. Затоплені кораблі пічнуть витягати з води аж з весною.

Київ. Всі фармацевти страйкують тут від кількох днів. Властители аптек приймають реценти, о скільки самі можуть їх виконати.

Надіслане.

окуліст

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординув.

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Ученик приватист глядає лекції на селі. Приготовляє добре до гімназії Ласкаві зголошення надсилати: П. К. post. rest. Збараж.

В сальоні штук Літура при пл. св. Духа отворена

що дня вистава образів українських артистів, артистичної різьби в дереві гудульських майстрів, і українських плахт.

Вистава під протекторатом Наукового Тов-а ім. Шевченка потреває до 5. год.

вечером 2. марця.

Відкрита від години 10. рано до 4. вечер

і від 6. до 8. вечер

при електричним освітленю.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 16. до 1. марта 1905.

Нова сензаційна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і сьвята 2 представлено о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниця High-Life представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленням білетом на фотелі, ложі і I-рядні крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Кольосею, які ждуть коло Віденської каварні.

Що року горять хлопські мільони неасекуровані!

„ДНІСТЕР“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові (Ринок 10) одинокое руске Товариство асенураційне обезпечає будинки, движимости, збіжжє і пашу на случай пожежи. По пожарі виплачує „Дністер“ зараз відшкодованя; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань в сумі 5 мільонів, 340 тисяч корон.

ФОНДИ „ДН СТРА“ виносять (з кінцем р. 1904) суму 1,183,874 кор. і уміщені суть в цінних паперах.

В „ДНІСТРІ“ єсть обезпечених більше як 300.000 будинків. На покритє хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитонім „Дністер“.

ПОЛІСИ „ДНІСТРА“ приймають ся при всіляких позичках в Банку кравім, касах ошадности і касах спротиньських.

ЧИСТИЙ ЗИСК по скінченім році звертає ся членам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії)

АГЕНЦІЇ „ДНІСТРА“ находять ся у всіх містах і більших селах і треба подавати обезпеченє через агента; господарі письменні повинні старати ся о агенції „Дністра“ в таких сторовах, де інші агенти „Дністра“ не роблять. Агенти „Дністра“ заробили вже провізії 662.807 корон.

НА ЖИТЄ обезпечайче ся тільки через „Дністер“ в Товаристві Крак.; свою провізію від сих обезпечень дає „Дністер“ на рускі добродійні цілі.

„Дністер“ припоручили Преосв. Епископські Ординарати.

„РУСКА ХАТА“

ілюстрована часопись літератури, штуки і сучасного життя

виходить кожного 5. і 20. в місяці в обемі 2 до 3 аркушів друку. Передплата на цілий рік вносить 12 К. —

Адрес адміністрації: Льв., Бляхарска ч. 8.

УЧЕБНИК Французької мови

Часть І. Апробований для всіх середних женських шкіл.

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поштову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коломию 1/2—3/4 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятин, Чорткова
7:30	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Освєнцима
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуща, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Черновель, Делятина, Заліщик, Новоселиці
10:20	з Ряшева, Любачева	10:50	до Белця, Сокала, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятин
1:10	з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуща, Жидачева, Чорткова, Вишниця, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуща, Заліщик, Кіцмана, Новоселиці (через Жучку, Вишницю)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі (від 1/2—3/4 вкл.), Скозього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуща
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятин, Копичинець, Козови	3:30	до Ряшева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (1/2—3/4 вкл.), Скозього (1/2—3/4 вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокала, Белая, Любачева	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:50	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятин, Іваня пустого, Скали, Копичинців	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	7:05	до Рави рускої, Сокала
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/2—3/4 вкл.) Гусятин, Керезмезе, Калуща,	10:05	до Перемишля (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загірля
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Вроцлава, Варшави, Праги, Освєнцима, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Вроцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятин	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Іваня пуст., Скали, Гусятин, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуща, Борислава,	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Рави рускої, Любачева (що неділі)
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кіцмана
		4:10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Освєнцима
	на дворець „Підзамче“		
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів		з двірця „Підзамче“
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятин, Копичинець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятин, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятин, Бродів, Грималова	10:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятин	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятин, Грималова, Скали, Іваня пуст.
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
		11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятин, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:43 пополудни. 7:54 і 8:59 вечером. (до 11/9 вкл.) з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/3 вкл.). 10:00 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділі і сьвята). з Ширця 9:30 вечер (16 до 11/9 вкл. в неділі і сьвята). з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і сьвята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейскій рижить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мин. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5:55 рано обидено рамками. — В місті продає білети звичайні агенція часописній П. Ст. Соколовского пасажи Гавсмана 9. від 7. рано до 8. вечером. — Юро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцьких ч. 5.) уділяє поясненє в справах залізнич., продає білети всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:30 передполуд. 1:05, 3:35 і 5:05 попол., 7:05 і 8:04 веч. (від 8,5 до 11/9 вкл.) 11:10 в ночи (що неділі). до Янова 6:00 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/3 вкл.) 1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і сьвята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/3 вкл.) і 5:48 пополудни.

до Ширця 1:45 попол. (від 1/5 до 11/9 вкл. в неділі і сьвята). до Любіня вел. 2:15 попол. (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділі і сьвят.)

Стережіть ся огня! Асекуруйте ся в „Дністрі“!

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!